

Sygn. akt VII Kz 465/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Aneta Łatanik

Protokolant Kamila Pawłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie Aleksandry Gzielo

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 października 2016r.

w sprawie **D. Ć.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 190 a § 1 kk i in.

zażalenia obrońcy oskarżonego i oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 6 września 2016r. w sprawie III K 492/16 w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji

na podstawie art. 437 § 2 kpk

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Częstochowie postanowieniem z dnia 6 września 2016r. w sprawie III K 492/16 na podstawie art. 249 kpk i art. 275 kpk zastosował wobec oskarżonego D. Ć. środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji zobowiązując go do stawiennictwa we właściwym Komisariacie Policji 2 razy w tygodniu połączonego z zakazem kontaktowania się z E. J., G. J., W. D. oraz S. D. oraz zakazem zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 30 metrów oraz zakazem przebywania na nieruchomości gruntowej, których właścicielami są pokrzywdzeni, tzn. na działce nr (...), W. (...), gm. P..

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca oskarżonego zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 249 § 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. i przy zast. art. 86 § 2 k.p.k. – poprzez zaniechanie przez Sąd wezwania oskarżonego D. Ć. do obowiązkowego stawiennictwa na posiedzenie na którym rozpoznawany był wniosek pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych o zastosowanie środka zapobiegawczego i tym samym zaniechanie wysłuchania oskarżonego D. Ć. przed zastosowaniem środka zapobiegawczego; niniejsze spowodowało, że oskarżony nie mógł przedsięwziąć jakichkolwiek możliwych działań korzystnych dla siebie co uznać należy za naruszenie prawa do obrony. Obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył oskarżony podnosząc, iż jest on prowokowany i szantażowany przez pokrzywdzonych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie. Zasadny jest zarzut obrazy art. 249 § 3 k.p.k., a jego zasadność prowadzi do konieczności uchylenia zaskarżonego postanowienia. Orzekając o zastosowaniu względem

oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów art. 249 § 3 k.p.k. który powołał w podstawie prawnej postanowienia, poprzez niewysłuchanie oskarżonego i obraza ta mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia Zgodnie z ww. przepisem przed zastosowaniem środka zapobiegawczego Sąd albo prokurator stosujący środek przesłuchuje oskarżonego, chyba że jest to niemożliwe z powodu jego ukrywania się lub jego nieobecności w kraju. Powyższe oznacza, iż Sąd stosujący środek zapobiegawczy zobligowany jest do przesłuchania oskarżonego w każdym przypadku stosowania środka zapobiegawczego, chyba że zachodzi jedna z dwóch przesłanek zwalniających z tego obowiązku, tj. oskarżony ukrywa się lub jest nieobecny w kraju. Z pisma Komisariatu Policji w K. wynika natomiast, że oskarżony przebywa pod adresem W. (...), gdzie zamieszkuje wraz ze swoją matką (k64-65). Art. 249 § 3 k.p.k. ma zastosowanie także w przypadku rozpoznania wniosku o zastosowanie środka zapobiegawczego w oparciu o art. 275 k.p.k. Niedopełnienie tej powinności, powoduje, iż prawo do obrony oskarżonego zostało naruszone. Sam fakt obecności obrońcy na posiedzeniu i zajęcie przez niego stanowiska w przedmiocie środka zapobiegawczego nie może zastąpić przesłuchania oskarżonego. Rozpoznając sprawę ponownie Sąd I instancji winien przesłuchać oskarżonego przed wydaniem postanowienia co do wniosku o ewentualne zastosowanie tego środka zapobiegawczego. W tym przypadku należy wezwać go do obowiązkowego stawiennictwa na posiedzenie związane z rozpoznaniem tegoż wniosku (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 marca 2012 r. II AKz 128/12).

Orzeczono zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk.